

ماجرای ترازوی سید هاشم گلستان اندیشمندان
مدیر مسئول: محمود جوهری سرویس: باقره جوهری
نشان: کریم باقر تعین، خیابان فرهنگ، جنب کانون
کشتارستان، مسیحی دادگستری
تلفن: ۰۲۶۳۲۶۳۳۳۳۳-۰۲۶۳۲۶۳۳۳۳۳
۲۳۲۳-۰۱
انتهای در طرح لایحه کوی وزارت فرهنگ و ارشاد
اسلامی: ۰۲۶۳۲۶۳۳۳۳۳
چاپ: کارگر

قدم قنیه به خرابیات جز به شرط ادب
که سالکان درش محرمان پادشهند
جناب عشق بلند است همتی حافظ
که عاشقان در به همتان به خود ندهند

بر خاطر موج است گران،
دیدن ساحل
یارب تو نگه دار ز منزل
سفرم را
صائب

انگ صبح	طلوع آفتاب	انان ظهر	غروب آفتاب	انان مغرب
۵:۱۹	۰۶:۴۷	۱۱:۵۱	۱۶:۵۶	۱۷:۱۵

خوشبختی زندگی شما به کیفیت افکار شما بستگی دارد...

ملر کوس اورلیوس

گزارش روز

آنچه امروز سیلاب وار از سر و رو در و دیوار زندگی مان بالا می رود، تصویر است. تصویری که ما را به محاصره در آورده و لحظه های مجال نفس کشیدن به ما نمی بخشد. ما امروز پدیده های زندگی را بیشتر در قالب تصویر دریافت می کنیم.

به گزارش پیام آشنا به نقل از عصر ایران، اگر کمی با چشم تیزبین تر به گردگردمان بنگریم، چه چیزی بیشتتر به چشم ما می آید؟ اعضای خانواده؟ گوه و جتکل؟ ساختمان های زشت و زیبا؟ مرگ و زندگی؟ آمد و رفت فصل ها؟ شاید افراق نباشد اگر گویند هیچ کدام!

آنچه امروز سیلاب وار از سر و رو در و دیوار زندگی مان بالا می رود، تصویر است. تصویری که ما را به محاصره در آورده و لحظه های مجال نفس کشیدن به ما نمی بخشد. ما امروز پدیده های زندگی را بیشتر در قالب تصویر دریافت می کنیم. به عبارت دقیق تر، به جای خواندن، شنیدن، سفر کردن و پیوندهای چهره به چهره با هزار رشته ای بوقی به زمین سخت تصویر زنجیر سلطیم. به مصداق همان کهن و صفحایش، نصف العیش، تصویر همان وصف کنترل میشا و خوشی های ما شده اند.

یاز شاید گراف نباشد اگر این نکته را پیش کشیم که امروزه روز، تصویر بدل به پول رایج همه کشورها شده است و گهگاه حتی تیرموتیتم یا پول های قدرتمند جهان به نظر می رسد و دقیقاً از همین رو است که هنگامی که سری به فضای مجازی می زنییم با تصاویری بمباران می شویم که تماشای آنها باعث وسعت دید و واقعیت های زندگی ما را به بیغما می زند.

تصاویر مثل رخت و لباس روی طناب بند شبکه های اجتماعی!

در زمانه خودش بی برد، محمد مصدق نخست وزیر ایران بود. تصویر او با لباس راحتی و در حال سیگار روشن کردن و آن عکس مشهورش در دادگاه که سر خود را بر شانه مردی با لباس نظامی گذاشته، جزو یادداشتی ترین تصاویر تاریخ سیاسی هموزگار ما است.

باری امروز که تصویر حکم یکی از پول های رایج را پیدا کرده، دیگر عکاسی و فیلمبرداری و حتی بازیگری حرفه ای متعلق به مستقویزاتی نیست، همه مردم به در جاتی هم عکاس هستند. هم بازیگری می کنند و هم فیلمبرداری می کنند. تلفن های همراه که هر دم به کارایی آنها افزوده می شود، مهارت های پیش گفته را در اختیار همه گذاشته است. با همه این ها اما حکومت تصاویر از قرن بر اینکه گاهی به سوی پیشرفت به حساب می آید، اما در کتد خود نوعی خاصیت از تجانی هم دارد. توضیح اینکه تصاویر به یکی از عادت قبیل های و ابتدایی ما پر و بال داده است.

در دوران باستان همه رفتارها جتیه چشم در چشم داشتند. مثلا برای فرد باستانی جتگینان از راه دور و بدون چشم در چشم شدن و نظاره شمشر و کلاه خود دشمن امری غیر قابل باور و خنده آور می آمد. کمک به موهج حتما باید رو در رو و چشم در چشم صورت می گرفت و بخشش ضروری بود تا چشمشان پراژ سیاسگوزاری کسی که به او لطف کرده را ببیند.

امروز نیز اگر کسی کار خوبی از او سر می زند، اگر آن را به صورت کلیپ چند دقیقه ای در نیارد و به خلاق نشان نهد، گویش هیچ کاری نکرده است. برای برخی دیگر پدیده ای بدون نمایش و تصویر سازی از آن، برابر با فقدان آن به شمار می رود. در اینجا است که می توان تاحدودی به شناخت رویداد اخیری که سلب ریختی در جلسه دفاع

دیدگاه

صدای مردم را نشنویم، بحران شروع می شود

این روزها که به مفهوم «همیت کهن سرزمین ایران و تعامی ارضی آن» فکر می کنیم، نخستین تصویری که در لختم شکل می گیرد، نه سیم خاردار است و نه حفاظ های فیزیکی مرزهای جغرافیایی. آنچه به معنای واقعی وطن را محافظت می کند، جامعه، مردم در صحت و رضایت و انسجام اجتماعی است؛ رشته ناهمبندی اعتماد میان انسان ها، حوس با هم بودن در روزهای سخت و با یور به اینکه وطن، مامن و هویت همه ما است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از اعتماد در سفر اخیرم به اردبیل، در گفتگو با اعضای سازمان های مردم نهاد این استان، بار دیگر بر این واقعیت که در شرایط کنونی، زیربنای تمام تحولات کشور، از اقتصاد گرفته تا سیاست و فرهنگ بر ارتباطات و توسعه اجتماعی استوار است، تاکید کردم. اگر نخواهیم با توتولیم ذی بقع ان اجتماعی را نه تنها تشریک اجتماعی بلکه صاحبان اصلی این مزم و بود باشیم، مسالای این سرزمین حل نخواهد شد. مسالای اجتماعی قلب تپنده ایران امروزند و اگر این قلب ضعیف بزند، بقیه لانه ها، هر چقدر هم بر قدرت کل تکتند، توتد لانه نخواهند داشت. نکته مهم و قابل توجه آن است که انسجام اجتماعی نه فقط مسالای ملی و امنیتی، بلکه کل تمدن اخلاقی نیز هست. تقویت آن در تاز و بود روابط انسانی اش گسست ایجاد شود، بدون مردم، تازگیز در برابر هر فشار بیرونی آسیب پذیر خواهد بود. از طرفی، امروز، جامعه ما از جهات مختلف در آستانه تحمل و تاب آوری به سر می برد و به رغم خستگی، امید و پندشهای اقتصادی، نیازمندان را بر برابر متجاوزان، بدخواهان و طمعکاران متعلقه و جهانی حفظ می کند. قیل از آن چیز، اعتماد متقابل و حس تعلق جمعی است. بتایران، در شرایط کنونی، تغییر نگرش نسبت به نهادهای مدنی یک ضرورت به نظر می رسد. تجربه نشان داده است که این نهادها به رغم مطالبه گری، تقصدی و حتی اعتراض ها نه تند تندند، نه مزاحم، بلکه قابل اعتماد، میانه جی ها و فرصت های بزرگ داخلی اند که در لحظات بحران، نقش ستون های پشتیبان جامعه را ایفا می کنند. نهادهای مدنی، عامل وفادار اجتماعی هستند. جامعه ای که راه تنفس نهادهای مدنی را ببندد، کم کم اخلاقی خود را نیز از دست می دهد. میزان تسلی بودن یا ملت را باید با میزان فعالیت نهادهای مدنی آن سنجید.

اگر جامعه احساس کند در ساخت اعتمادش مشارکت دارد، صدق اجتماعی بیشتر شده و سرمایه اجتماعی پیدار می شود. اما اگر احساس کند مسئولیت ختبدن می شود، فرسایش اجتماعی آغاز می شود. بسیاری از آسیب هایی که امروز شاهدش هستیم، ریشه در همین حس بی تعالی دارند. جامعه ای که در آن مردم احساس حمایت نکنند، به سوی انزوی فردی، بی اعتمادی و حتی رفتارهای بحران ی پیش می رود. من معتقدم زمان آن رسیده که نوع نگاه به انواع مشارکت و خیر جمعی را در اشکال متنوع بازتعریف کنیم؛ از کنش های توسط ایله کوچک تا شبکه های بزرگ همبازی ملی. شرط موفقیت در این راه، همراهی است نه مافع تراشی. تسهیل در صدور مجوزها و حمایت قانونی می تواند با ایجاد امید، احساس تعلق را عبق بیهشدد. دولت، بازار و جامعه سه ضلع اصلی قدرت ملی هستند. امروز دو ضلع اول - دولت و بازار - هر یک با محدودیت های خود مواجه هستند. دولت با لیبوسی از تقاطع مواجه شده و به بسیاری از مواقع در دام «مسیرهای طی شده» گرفتار شده است. شرایط تعلق، تحریم مزمز شده مشکلات متابعی که همچون چک های برای زندگی روزمره مردم و مشکلات متابعی که همچون چک های سررسید سلط حفظ ایران عزیز، بیش از هر چیز بر پیوندهای انسانی و ظرفیتهای اجتماعی استوار است. من متعجبم که چرا عدلی با مسئله به این سادگی را در ک نمی کنند و از هر فرصتی برای بازگشت به جندسازی و طبقی سازی استفاده می کنند! هر گونه ایجاد تعارض در جامعه، مسیر است برخلاف امتیعت ملی. انسجام اجتماعی، دیواره محافظت از وطن است. دیوارهای که بر پایه اعتماد اخلاقی، همکاری و خیر جمعی شکل می گیرد و هر چه این دیوار تسلی استوارتر شود، وطن نیز پایدارتر خواهد بود.

علیرضیعی

اشاره

عادت های غلط خانگی چقدر بر ایمان آب می خورد؟

صرفه جویی در مصرف آب باز نکردن شیر هنگام مسواک زدن است. روید غلطی که خیلی ها به آن دچار هستند و باعث می شود به دنبال آن که موضوع در هر دقیقه چیزی بین ۱۰ تا ۲۰ لیتر آب مصرف شود یعنی چیزی معادل ۱۰ تا ۲۰ بطری آب معدنی فخرده در هر بار مسواک زدن که می تواند با یک لیوان آب به راحتی انجام شود.

ظرف شستنی با آبی به اندازه یک وان پر آبی
ظرف شستنی هم جزو مواردی است که می تواند آب زیادی را هدر دله و رومی فاضلاب کند تا جایی که در تحقیقات اعلام شده ظرف شستن برای یک جگ ۱۲ نفره حدوداً چیزی بیش از ۵۸ لیتر آب را هدر می دهد یعنی چیزی معادل یک وان حمام پر آب. برخلاف تصور بسیاری از ما شستنی های همین تعداد ظرف با ماشین ظرف شویی می تواند مصرف آب را تا ۱۵ لیتر کاهش دهد.

با چکه های ششیر آب خاته ۲۰ نال را سروا بکنید
یکی از چیزهایی که احتمالاً از دید بسیاری از شهروندان بجهان است، شیره ای آبی است که چکه می کنند و شاید به نظر نرسد که همین

شاید در نگله اول چستان به چشم نیاید اما در درازمدت قابلیت این را دارند که تا حد زیادی به صرفه جویی آب متاثر کمک کنند.

یک حمام ۴۰۰ لیتری در ۱۰ دقیقه
یکی از غلط های وحشتناک در سبک زندگی بسیاری از ما که به هدر رفت بیش از اندازه آب متجر می شود. حمام رفتن ها و دوش گرفتن های طولانی است. بتایران اگر شما هم که در هر دقیقه دوش گرفتن بین ۱۵ تا ۴۰ لیتر آب مصرف می شود. به همین خاطر یک دوش گرفتن ۱۰ دقیقه ای شما با باز بودن مداوم دوش و سردوش های غیراستاندارد که عادت غلط خیلی هاست می تواند چیزی معادل ۴۰۰ لیتر آب را هدر بدهد. بتایران برای حمام کردن بهتر است که از استحمام صرفی خود را تا حد میزان کوتاه کنید و فقط در زمان آب کشی شیر آب دوش را بایز کرده و از ریز دوش بپوش آن هم پیش از یک یالی دو دقیقه برهیز کنید و سرعت سردوش های برودید که تا حد زیادی از هدر رفت آب جلوگیری می کنند.

مسواک زدن با ۱۵ بطری آب معدنی
از قدیم الایام یکی از توصیه های همیشه جری

در روزهای بحران آبی سرخ این موضوع رفتنی که عادت های اشتباه در سبک زندگی بیشتر ترمان طی موسا ل چقدر از آب را می تواند هدر بدهد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از مهر، شاید کمتر کسی فکر می کرد که خیلی هایمان این روزها تا به این حد دلنگ صدا چکه قطرات باران روی کلال کولر و شرشر نولیان خانه با شیم یا هوس کنیم یک بار دیگر بوی خاک نم خورده را با همه وجود بوی کشیم و هوس کنیم زیر آسمان آیری بایز یکی دو لیون جای داغ بتوشیم در روزهای پایانی آبان حالا سلیه خشک سالی بیشتر است. روی سر شهروندان متگی می کنند تا جایی که رئیس جمهور کشورمان طی یک اظهار نظر عجیب از احتمال تخلیه تهران حرف زده و خیلی از مسولان مراخا اعلام کرده اند که تا از مایشتتر متاع آبی نداریم و همگی باید برای چیرعتدی آب آمله با شیم و از طرف دیگر قر است که شنها با کم کردن بیش از اندازه فشار آب متزل این دوران سیری شود. بتایران بر حسب احساس نیاز فکر کردیم که لانه لای این همه اخبار تلخ به خاطر خشک سالی که نه فقط دامن ایران که به جان کشورهای متعلقه افتاده از راهکارهای سادگی حرف بزنیم که